

Виникає, однак, резонне запитання: наскільки етично в умовах війни так форсовано збільшувати зарплати чиновників? Особливо враховуючи, що війна ще далеко не завершена, економіка переживає кризу, а багато українців перебувають на межі виживання, не маючи можливості впоратися зі зростаючими цінами на продукти й послуги. У таких умовах явно неадекватне підвищення зарплат для державних службовців може сприйматися як соціальна несправедливість. Ба більше – як насмішка над людьми.

Якщо подивитися із цього ракурсу, то ситуація виходить далеко за рамки пристойності. Пройдімося відомствами. Наприклад, за даними Мінфіну, працівники Антимонопольного комітету отримують у середньому по 118,7 тисячі гривень. У комітеті працює понад 260 осіб. Зарплата керівництва одна з найвищих – 215 тисяч гривень на місяць. А з якого, вибачте, дива? Що такого для перемоги роблять столоначальники цього відомства, щоб їх «годували» краще, ніж бійців на передовій?

Читайте також: **Шлях у нікуди: мільйонні - у війну! - зарплати Апарату Верховної Ради і мізерні зарплати нардепів**

Або ось Міністерство юстиції, те саме, яке нещодавно допустило злам державних реєстрів. Там чиновники отримують у середньому по 100,5 тисячі гривень. Налічується їх у відомстві 997 осіб. У деяких більш економічно благополучних країнах у всьому уряді працює не набагато більше людей. Цей приклад чітко показує, що держпарат в Україні неймовірно роздутий. В умовах війни це рівносильно шкідництву.

Але, звичайно, вінцем зарплатного абсурду є Центральна виборча комісія України, обсяг роботи якої за час воєнного стану різко скоротився. Майже дві з половиною сотні її співробітників отримують у середньому по 97,2 тисячі гривень. А 18 вищих чиновників відомства мають у середньому по 310 тисяч гривень на місяць. Кому-небудь ще не зрозуміло, що це абсолютно нерозумна трата бюджетних грошей під час війни, коли проведення виборів неможливе? Я б навіть сказав, не тільки нерозумна, а й зухвало нешаноблива щодо українського суспільства.

Тут на думку спадає знаменитий вислів «залізної леді» Маргарет Тетчер, що не буває бюджетних грошей, а є тільки гроші платників податків. Проблема в тому, що Україна зараз виживає далеко не тільки за рахунок праці своїх громадян, а насамперед завдяки іноземній допомозі. Добре, що цивілізований світ не відвернувся від України у скрутну воєнну пору. Погано те, що, отримуючи мільярд за мільярдом від західних партнерів, українська владна верхівка, мабуть, уявила себе економічним генієм і дозволяє безладно ставитися і до своїх, і до чужих грошей.

Не варто думати, що інформація про дивні для війни явища в Україні, включно з чиновницько-зарплатною вакханалією, не доходить до очей, вух і почуттів громадян західних країн. Не випадково, наприклад, відомий мільярдер Ілон Маск нещодавно розкритикував нову американську партію військової допомоги Україні, назвавши водночас президента Зеленського «чемпіоном-грабіжником». «Чемпіон усіх часів. Зеленський здійснив одне з найбільших грошових пограбувань (Сполучених Штатів, – ред.) усіх часів», – написав Маск у **соцмережі X**.

Ми, звісно, робимо поправку на ексцентричність найбагатшої людини світу і на некритичність її сприйняття кремлівської пропаганди. Але в цьому випадку фокус уваги варто концентрувати не на цьому. Зрештою, не думаю, що американець мав на увазі якісь конкретні факти про розкрадання коштів особисто Володимиром Олександровичем. Найімовірніше, це була емоційна реакція Маска на інформацію про не найрозумнішу витрату міжнародної фінансової допомоги українською владою. І справа тут, звісно, не тільки в зарплатах – мало хто з високих чиновників України живе на одну офіційну зарплату.

Читайте також: **Чому у Зеленського прокуратура перетворилася на "відомство фіктивних інвалідів"**

Схоже, не дуже стриманий у висловлюваннях Маск у цьому випадку, поза своєю волею, зіграв роль «лакмусового папірця». Мало-помалу громадська думка в низці західних країн починає охолоджуватися щодо питання про допомогу Україні. Поки що це ще не так падає у вічі. Поки що все виглядає досить стерпно. Але ж і війні поки що не видно кінця.

На думку екскманувача об'єднаних сил ЗСУ Сергія Наєва, яку наводить Т-канал «Батальйон Монако», у путінської Росії є достатньо ресурсів для продовження війни в Україні протягом 8-10 років. Це не означає, що війна обов'язково триватиме так довго. Але й швидкого миру поки ніщо не віщує. Тому українському суспільству і, насамперед, українській владі потрібно робити максимум можливого, щоб платники податків західних країн не втомилися від справи з надання допомоги Україні. Адже у всіх і своїх турбот вистачає.

Але, схоже, українську владу не турбує громадська думка в країнах Заходу, інакше вона не стала б так по-панськи тринькати мізерний держбюджет. Що ж, тоді нехай потурбується хоча б про громадську думку в рідній країні. У такій складній ситуації, коли Україна переживає не тільки зовнішню агресію, а й глибоку внутрішню економічну кризу, вкрай важливо підтримувати єдність суспільства.

Війна об'єднує країну навколо ідеї перемоги, проте соціальна нерівність, яка стає дедалі очевиднішою на тлі значних відмінностей у доходах, може серйозно підірвати цей внутрішній союз. Уже підринає, що виражається, наприклад, у десятках тисяч спроб ухилитися від мобілізації на захист рідної країни, у сотнях способів завищити закупівельні ціни на те, чого потребують підрозділи ЗСУ. Не кажучи вже про банальні крадіжки під час проведення різних ремонтно-будівельних робіт у тилу.

Читайте також: **Ігор Гуменний: Податки. Війна. Фінансування армії**

І, звісно, коли державні службовці, зокрема ті, чії функції обмежені через воєнний стан, отримують зарплати у рази вищі, ніж співвітчизники, які щоденно стикаються з

труднощами війни, це створює відчуття несправедливості й відчуження. За таких умов здатність громадян відчувати себе частиною спільної національної ідеї – ідеї перемоги над ненависним зовнішнім ворогом – піддається штучній ерозії.

Нехай вибачать мені українські патріоти, але мені іноді здається, що нинішня владна верхівка України своїми явно сумнівними рішеннями інколи навмисно вбиває клин як між різними верствами населення, так і між владою й народом. Напевно, я все-таки помиляюся, але в такі хвилини мені хочеться крикнути в бік Офісу президента і Кабміну України: «Що ж ви творите, панове? Адже ви ж граєте на руку агресору! Схаменіться, поки не пізно!».

Олександр Косвінцев, опубліковано у виданні ZAXID.net

Читайте також:

- **Як бізнес загнали у кріпацтво до податківців**
- **Гетьманцев намагається знищити малих інтернет-провайдерів ті намагаються судитись**
- **Як прокуратура стала по суті опричиною в Україні**
- **Чи потрібен Україні Уряд національної єдності якого так боїться влада**
- **Така незручна, навіть для себе самої, Україна**
- **Таке відчуття, що в Міноборони і на Банковій хтось спить накрасти, поки є влада і можливість**
- **"Слуги народу" намагаються присмоктатись до всіх корупційних починань влади**

 Share 10

Читайте «Аргумент» в **Facebook** и **Twitter**

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

| **НОВИНИ ПАРТНЕРІВ**

РЕКЛАМА

ВІДЕО

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com